

מה מריץ את פרלה נזרי להאשים את

★ זהו סיפור של נערה קטנה שעבדה 600 לילות כדי לממן את משפטו של רועה-הזונות שלה, כי אשר נאשם ברצח זונה אחרת. אך כשיצא זכאי — שכח את כל מכתבי האהבה והבטחות הנשואין ששלח לה מן הכלא. אז היא שלחה אותו בחזרה לכלא — ועכשיו היא תובעת ממנו 50 אלף לירות בעבור הפרת הבטחת נשואין.

★ למה עשתה זאת?
★ בסיפורים שסיפרה לירידים, התגלו דראשונה קשריה הסבוכים עם הנאשם-ברצח ועם הנרצחת, שהיתה ידידתה. קשרים של אהבה עזה ושנאה עזה לסרוגין, ששררו בין כל השלושה: פרלה נזרי, אלי בולקין ושושנה פליגלמן. וכך סיפרה:

★ ★ ★
אלי הכרתי עוד כשהייתי ילדה קטנה. כולם בשכונה קראו לו אלי הנגב. אבל אז עוד הייתי הגונה: עבדתי ב'כריכה', ולמדתי במרכז מורים מוסמכים, ולא הסתכלתי על בחורים. עברו שנים. אני השתנתי. בהשפעת גבר אחד שרימה אותי — נעשיתי לזונה. ואז

עם בולקין

באחת מתמונותיהם הראשונות. פרלה היתה מאושרת לעבוד עבור אלי בולקין, שהיה גבר יפה כליכך, אבל כיוון שהוא

התחלתי להביא לאלי את הכסף שהייתי מרווה דווקא היה מבסוט מזה. החקופה הזו היתה תקופה יפה בשבילי. כולם הוא החבר שלי ואני התגאתי. הוא היה או פירמה כשאלתי איתי — זה היה אחרת מכל הקליינטים נורא עדין, ועשה לי בדיוק מה שאהבתי. ככה זה נמשך כמה חודשים, ואני הייתי מאושרת ביום שבת אחת נדברנו, אז בבוקר הלכתי לעש כדי להיות יפה לפגישה. בדרך פגשתי את מנוח, אלי. הוא שאל אותי אם אני וואלי כבר גמרנו. הרגנו לא בסדר, אמרתי לו "כן", והוא המשיך: "ראיתי את אלי עם שושנה פליגלמן ואמנון". בערב הלכתי בכל זאת לפגישה. אלי בא, נישק לי שגם אמנון ושושנה באו. שאלתי אותו איפה אתמול, והוא אמר שהוא היה עם אמנון ושושנה. והעפתי לו סטירה.

יום אחד, לגמרי במיקרה, פגשתי בבולקין על ידי קולנוע מוגרבי. ואז קרה הדבר המשונה: כמו שהבטתי עליו — כך התאהבתי בו, ממבט ראשון ממש. הרומאן שלנו התחיל למחרת: הלכתי ל'בריכת-השחיה' בגורדון ושם שוב פגשתי את אלי. הוא ניגש אלי, אמר לי שלום ושאל אותי אם אני רוצה ללמוד לשחות. הוא סתם שאל אותי, בשביל להתחיל איתי. נכנסנו למים. אחר-כך אלי הזמין אותי שנצא יחד ל'לוח' בערב. הוא בא לקחת אותי, רקדנו ו'בילינו' עד שעה 12 בלילה. התחלנו לצאת, והפכנו להיות חברים. ידעתי שלאלי יש עבר פלילי עשיר, ושאינו הוא כייס, אבל למרות כל זאת התאהבתי בו, והחיים האלו איתו דווקא משכו אותי.

פרלה

על השו

הולכת פרלה נזרי, כשהיא מרכיבה, כרגיל, משקפיים שמש כהים. בעבודתה הקשה היא לא רק מימנה את משפטו של אלי, אלא היתה נוסעת כמה פעמים בשבוע לבקר אותו בכלא, לשם הביאה לו מתנות שעלו לה מאות לירות.